

MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL D'ALTERNATIVA PER ALELLA-CUP, ERC+SXA I ALELLA PRIMER-CP PER DECLARAR NON GRATA LA MONARQUIA.-

“Existeixen raonaments ètics i morals que qüestionen el sentit i la vigència de la monarquia en qualsevol societat democràtica:

- El títol de rei contravé el principi d'igualtat d'oportunitats, atès que només s'obté pel bressol i la sang, restant reservat als membres d'un determinat llinatge que només poden ser reemplaçats pel mascle primogènit.
- Al contrari del que passa a peu de carrer, en què la gent es guanya les garrofes a base de suor i mèrits propis, el títol de rei és hereditari i vitalici i, per tant, no està subjecte al concurs democràtic ni està sotmès a la sobirania popular, principi màxim de les democràcies modernes.
- La figura del rei és inviolable i està rellevada de qualsevol responsabilitat, la qual cosa vulnera el principi universal d'igualtat de tots els homes i dones davant la llei.
- L'administració de la Casa Reial espanyola és especialment opaca, ja que és impossible fiscalitzar i exercir cap mena de control públic sobre la despesa que se li assigna a través dels pressuposts generals de l'Estat.
- Tot plegat situa el Cap de l'Estat i el seu cercle familiar per damunt de la ciutadania, preservant privilegis anacrònics.

La monarquia és incompatible amb la democràcia i la sobirania popular, ja que no sols és contrària, per trajectòria i definició, a tradicions polítiques catalanes que han contribuït al progrés i la justícia social com el republicanisme, l'anarquisme i el socialisme independentista, sinó que actua com a factor limitador de l'expressió ciutadana impossibilitant-ne la consecució de determinats objectius polítics per la via democràtica.

Existeixen igualment raons de caràcter jurídic-històric que neguen la legitimitat de la Casa de Borbó com a dinastia regnant a Catalunya.

- No ens referim només al fet com va ser restablerta la monarquia a l'Estat espanyol. Recordem que el pare del monarca actual, Joan Carles I, fou nomenat hereu del règim feixista pel dictador Francisco Franco, raó per la qual **va** jurar dues vegades "*las Leyes Fundamentales*" i "*los principios del Movimiento Nacional*" -el 22 de juliol de 1969 i el 22 de novembre 1975- donant continuïtat a "*la legitimidad política surgida el 18 de julio de 1936 en medio de tantos sacrificios,*

AJUNTAMENT D'ALELLA

de tantos sufrimientos, tristes, pero necesarios, para que nuestra patria encauzase de nuevo su destino" amb la finalitat de deixar-ho tot "atado y bien atado". Aquests dies, el mateix Joan Carles ha reconegut en un reportatge emès a França que el Generalísimo, "ja abans de morir, em va agafar la mà i l'única cosa que em va demanar va ser: «Altesa, l'única cosa que vull al món és que preserveu la unitat d'Espanya». I això, si ho penses, vol dir moltes coses. No em va dir «Fes això, o fes allò altre...» No, no, la unitat d'Espanya".

- El sistema legislatiu catalano-aragonès establí que un rei sense descendència directa no podia designar successor. "Lo domini en Aragó i Catalunya no és feudal, ni dependent d'altre que de la successió" i "lo judici de la successió dúbil, o nova elecció si es necessitava, és privativament del poble lliure [...] segons sa llei". L'any 1396, en ocasió de la mort del rei Joan I el caçador, "proclamà lo poble, en generals i llibres corts, al germà del defunt i succeí D. Martín [l'Humà]". Altre tant va passar "en la immediata [mort] d'aquest, sens successió legítima, en 1412, decidí així mateix lo poble lo litigi entre molts a favor de D. Fernando, infant de Castilla". En puritat, doncs, a la mort de Carles II sense descendència l'any 1700, calia haver adoptat una solució de consens entre els diversos estats de la Corona, com es féu el referit any de 1412 a Casp. En estricta observança legal, els compromissaris d'Aragó, Catalunya i València haurien d'haver cridat a Corts i triar entre els dos candidats millor situats: Felip d'Anjou (futur Felip V) i l'arxiduc Carles (futur Carles III). En lloc d'això, i gràcies a la falsificació del testament del difunt Carles II, accedí al tron el pretendent borbònic.

- Cal incidir, especialment, en l'exclusió de la dinastia borbònica del casal de Barcelona. Entre el 5 de desembre de 1705 i el 31 de març de 1706 se celebraren les anomenades Corts de l'arxiduc, en honor a Carles III, en el decurs de les quals fou aprovada una constitució redactada per l'insigne jurisconsult alellenc Miquel Calderó i Masdovelles que exclouia perpètuament els Borbons del comtat de Barcelona i, per extensió, dels regnes de la Corona: Aragó i València.

- Aquesta tesi fou sostinguda tant pels resistents com pels exiliats catalans després de l'ocupació borbònica que seguí a l'Onze de Setembre de 1714. Entre d'altres proclames, l'opuscle titulat *Via fora als adormits* -publicat el 1734- reivindica "la llibertat mal perduda" i es manifesta contrari a "fer ni Pau ni Tregua mai, mentre quedàs en Espanya Felip V o altra raça de Borbon dominant" i es demana si "estos agraviats pobles [Catalunya i Aragó], podrien culpar-se d'ingrats, si no s'oposaven a que un príncep Borbon avassallàs a tota l'Europa, ja que esta los ha fet esclaus perquè han procurat salvar ab la pròpia, la comuna llibertat?". I rebla: "quan la llei o sentència d'exclusió exprimeix lo fi, no comprèn a aquells en qui dit fi ha cessat. Tal fou la sobre dita exclusió de Borbons. Lo fi d'esta és exprés: per inhabilitar als Borbons", qualssevol que aquests siguin. Inclòs Felip VI.

Tant la recuperació de l'antiga institució d'autogovern del país, l'abril de 1931, com l'aprovació en referèndum de l'Estatut de Núria, l'agost d'aquell any, són anteriors a la promulgació de la Constitució espanyola del 9 de desembre. El mateix succeí amb el seu restabliment després de la dictadura, el qual tingué lloc el setembre de 1977, abans, per tant, que l'aprovació de la Constitució espanyola de 1978. Com a primera institució del Principat, la legitimitat del Govern de la Generalitat de Catalunya no emana de la legalitat espanyola, sinó del sistema institucional propi que regia el país abans de la seva dominació. Amb el temps, a les funcions inicials de la

AJUNTAMENT D'ALELLA

Generalitat s'hi afegiren l'execució de les decisions pactades en les Corts i l'obligació de vetllar perquè les constitucions catalanes fossin respectades. I d'això es tracta.

En conseqüència, i atès que:

El rei d'Espanya representa, en la seva doble condició de cap de l'Estat i comandant de les Forces Armades, la màxima figura institucional d'un Estat que impedeix per tots els mitjans el lliure exercici del dret a decidir del poble de Catalunya.

La institució monàrquica encarna uns valors completament antagònics amb el principi democràtic d'igualtat entre ciutadans.

L'exclusió de la dinastia borbònica del Comtat de Barcelona acordada per les Corts catalanes i la seva posterior imposició 'manu militari' per dret de conquesta el 1714 i el 1936.

La postura no neutral que ha adoptat l'actual monarca envers el procés polític que viu Catalunya.

Per tot això, se sotmet a debat i votació del Ple de l'Ajuntament els següents acords:

- 1.- Declarar *non grata* la monarquia a Alella.
- 2.- Evitar participar com a Ajuntament en qualsevol acció que suposi un reconeixement de la figura de l'actual rei i/o de la monarquia espanyola.
- 3.- Instar el Parlament de Catalunya a realitzar les passes necessàries per assolir una república catalana on es respecti la sobirania popular i la igualtat entre ciutadans.
- 4.- Comunicar els acords adoptats en sessió plenària a la delegació del Govern espanyol a Catalunya, la Casa Reial i el Parlament de Catalunya.”

AJUNTAMENT D'ALELLA

Moció aprovada al Ple Municipal del 25 de febrer de 2016

Vots a favor: ERC+SxA, Alella Primer-CP, CDC, Alternativa per Alella-CUP

Abstenció: Gd'A

Vot en contra: PP